

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quod & vnito Deo Verbo vere humanitati, inconfusae tamen substantiae permanserint. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

tamen vnum ex vtroque intelligitur lilium; sed corrumpitur omnino ratio ipsius, vnius rei discessu (in subiecto enim corpore odor est) ita etiam in Christo intelligemus diuinitatis naturam, & illam excellentissimam maiestatem, vt odorem suauissimum mundo dispergeret, in ipsa humanitate tamquam in subiecto sitam; & id quod incorporale est per naturam, per vnionem dispensatoriam pene dicam factum fuisse corporale, propterea quod voluerit se cognosci per corpus. In eo enim diuina opera est. Igitur id quod incorporale est, tamquam in suo corpore conuenienter intelligi potest, quemadmodum etiam odor in flore subiecto: lilium tamen iam simul vtrumque nominatur, & odor, & flos.

* naturam diffundere propriam & supermundanam excellentiam, vt odorem suauissimum mundo, in ipsa

* opera

Quod est vnito Deo Verbo vere humanitati, inconfuse tamen substantie permanserint.

CAP. XI.

RECTVM est secundum Dei voluntatem sanctum tabernaculum per desertum, & in eo multis modis figurabatur Emmanuel. Ait enim Deus omnipotens ad diuinum Moysen: *Et facies mihi arcam testimonii ex lignis imputribilibus: duorum cubitorum est dimidii longitudinem, est cubiti est dimidii latitudinem, est cubiti est dimidii altitudinem: est inaurabis eam auro puro, extra est intra inaurabis eam.* Sed lignum quidem imputribile, figura est corporis incorrupti, imputribilis enim cedrus:

Exod. 25.

πλω εν εζ αμφωιν νοειται το κρινον. καταφθειρει δε παντως επι αυτω λογον λι ενος υποστασης. εν υποκειμενω γδ η οσημη, και εστι σωμα το υποκειμενω, ουτω νοησομεν και επι Χριστου, θεοτικος φυσις πλω ιδιω τε κη υπερκοσμιον υπεροχην διαδραzen τω κοσμω καταπερ εν υποκειμενω τη ανθρωποτη, και το ασωματον κατα φυσις, και ενωσιν οικονομικω μονουχη γηεται και ενσωματον δια τω θελειν επιγνωσεται δια σωματος. ενηργηκε γδ εν αυτω τα θεοπραπη. εκουω νοουτ αν εικοτως ως εν ιδιω σωματι το ασωματον, καταπερ αμελει και εν υποκειμενω τω δυοσ της διοσημιας το χρισμα λεγεται δε κρινον το σωμαφοτη.

Ου και προς ενωσιν θαλασσιω συνεινεχουτος τω λογου προς το ανθρωπον, ασυγχετα μεμερηκασιν τα λωωμενα.

ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ κη βουλησιν θεου κατα πλω ερημον λι αγια οικωη, και λω εν αυτη πολυδπως μορφουμενω ο Εμμανουηλ. εφη τινω ο τω όλων θεος τω θαλασσιω Μαυση. Και ποιησες κιβωτον μερτελου εν ξυλων ασηπιων, δυο πηχιων και ημισοις το μηκος, και πηχε κη ημισοις το πλατος. ε πηχεος κη ημισοις το υψος. και κατα χρυσωσθε αυτω χρυσω καταραφ, εξωθεν κη εσωθεν χρυσωσθε αυτην. αλλα το μεν ασηπιον ξυλονειη δυ εις τυπον ε αφθαρητου σωματος, ασηπιος γδ η κεδρος.

ANNO CHRISTI 431

τὸ ἅγιον ἄλλων ὑπερ-
 ημετέρη, τῆς θείας ἡμῶν οὐσίας καταση-
 μῶσαι αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς. ἀδελφοί,
 ὅπως ἐκείνους ὅλη ἐκελευσάτω χρυ-
 σίῳ κατασκευάσει ἑσώθεν καὶ ἔξωθεν.
 ἡμῶν μὲν γὰρ τῆς ἀγίας σαρκὸς θεοῦ ὧν
 ὁ λόγος· καὶ τῆτο, οἶμαι, ὅτι τὸ ἔξω-
 θεν ἐκελευσάτω πρὸς ἐκείνους.
 ὅτι ἡ ἐκείνους ἐνοδοῦσαν τῶν σώματι ψυχῶν λο-
 γικῶν, ἰδίῳ ἐπινοῦσατο κατασκευάσει
 αὐτὴν καὶ ἔξωθεν αὐτῶν κατασκευασά-
 σθαι ἐπινοῦσα. ὅτι ἡ ἀσύχνητοι με-
 μνήσαν αἱ φύσεις, ἡ γὰρ ἡσώσα-
 σθαι, ἐντεθῆεν εἰσομένη. τὸ γὰρ τοῖς
 χρυσοῖς ἐπαληθευμένῳ τῶν ξύλων
 μεμνήσαν ὅτι ἡ καὶ κεπελούτῃ
 μὲν τὸ ξύλον τῆς χρυσοῦ πρὸς δέξιν,
 πρὸς ἐκείνους ἀπέσθαι τῆς ξύλον. ὅτι ἡ ἐκεί-
 νους εἰς τύπον παραλαμβάνεται
 τῆς Χρυσῆς, διὰ πολλῶν αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς
 τῶν λόγων· παρεβλάδιζε γὰρ τῶν Ἰσ-
 ραηλ, ἡτοδοῦσαι αὐτοῖς ἀνάπτωσιν. ἔφη
 δὲ ποῦ ἔστι ὁ Χρυσῆς· παραβόσμαι, καὶ
 ἐπομάσσω τὸν ὑμῶν.

aurum vero quasi materies a-
 liis preciosior, diuinæ nobis in-
 dicat substantiæ * maiestatem. * excellen-
 tiam.
 Attende igitur, quemadmo-
 dum arca tota inaurata sit au-
 ro puro extra & intra. Vni-
 tum siquidem fuerat sanctæ car-
 ni Deus Verbum, & id est, vt
 opinor, arcam fuisse extra in-
 auratam. Quod vero & ani-
 mam rationabilem, quæ cor-
 pori inerat, propriam fecerit,
 ex hoc apparet, quod & arcam
 intra inaurari præceperit. Quod
 autem naturæ, siue substantiæ
 inconfusæ manserint, hinc di-
 scimus. Aurum enim superli-
 tum ligno, mansit id quod
 erat; & ditatum est lignum
 ipsa auri gloria, sed lignum ef-
 se non desinit. Quod vero arca
 in Christi accipiatur imaginem,
 plurimis potest probationibus
 declarari. Præibat enim his qui
 sunt ex Israel, quærens ipsis re-
 quiem. Ait autem alicubi Chri-
 stus: *Abibo, & parabo vobis lo-*
cum.

*Quod cum esset Deus Verbum, factus sit homo: nec homo simpliciter
 nuda coniunctione honoratus, vocatus sit ad parem dignitatem Dei
 Verbi, siue auctoritatem, sicut quibusdam videtur.*

CAP. XII.

D IVINVS Paulus magnum quidem ait esse mysterium pietatis;
 & vere res ita se habet: *Manifestatus est enim in carne, cum sit* 1. Tim. 3.
Deus Verbum, iustificatus est autem & in spiritu. nullo enim modo
 nostris videtur infirmitatibus contineri, licet iuxta nos homo sit fa-
 ctus. *non enim fecit peccatum.* Apparuit autem & angelis: neque 1. Petr. 2.
 enim generationem ipsius secundum carnem ignorauerunt. Prædi-
 catus est autem & gentibus, quasi Deus homo factus: ita autem cre- 1. Tim. 3.
 ditus est in mundo. Probauit autem diuinus Paulus, ita scribens:
Propter quod memores estote, quod aliquando vos gentes in carne, qui Ephes. 2.
dicebamini præputium ab ea quæ dicitur circumcisio in carne manu facta,
quia eratis illo tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, &
hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in
mundo. Erant ergo gentes in mundo sine Deo, cum absque Christo
 essent. Verum quoniam agnouerunt eum, quia vere & natura Deum

